

Deel 2

HET BOEK

DANIEL

door

CORN. J. H. THEYS

UITG: NEDERLAND VOOR JEZUS

HET BOEK
DANIEL

door
C.J.H. Theys

UITGAVE : NEDERLAND VOOR JEZUS

DE TWEDE DROOM VAN NEBUKADNEZAR.**God Bemoeide Zich met Koning Nenukadnezar.**

Vers 1-3, "De koning Nebukadnezar aan alle volken, natiën en tongen, die op de ganse aardbodem wonen: Uw vrede worde vermenigvuldigd! Het behaagt mij te verkondigen de tekenen en wonderen, die de allerhoogste God aan mij gedaan heeft. Hoe groot zijn Zijn tekenen en hoe machtig Zijn wonderen! Zijn Rijk is een eeuwig Rijk, en Zijn heerschappij is van geslacht tot geslacht."

In deze boodschap, die Nebukadnezar richt tot alle ingezetenen van zijn rijk, getuigt hij van Gods grootheid. Ook uit hij een profetie met de woorden: "Zijn Rijk is een eeuwig Rijk!" Hij had als heidens koning geen notie van het Raadsplan van God, maar hier sprak hij een woord, dat in Gods Bijbel opgetekend is. Hij kon dit alleen hebben laten schrijven, omdat de Geest van God hem duidelijk had gemaakt, dat God een eeuwig Koninkrijk heeft. Een heidense koning profeteert hier van het Millennium, dat straks door ons wordt verwacht. Hoe wonderbaar, dat de Geest van God zo kan werken. Gods Geest werkt aan een ieder, aan wie Hij werken wil.

Natuurlijk is het zó, dat als wij ons willens en wetens tegen God BLIJVEN verzetten, de Geest van God in ons leven uitgeblust wordt! Als wij niet bewust rebelleren tegen God, zal Zijn Geest genadig zijn; zelfs voor de kani-balen in de binnenlanden van Australië en Nw. Guinea (W. Irian). Hij is niet alleen een God voor u en mij, of voor een bepaalde volk of ras. Ook wordt Zijn Heilige Geest niet slechts gegeven aan enkelingen of aan een bepaald volk of ras, maar aan gans het mensdom.

Hand.2:38-38, "Want u komt de belofte toe (Petrus sprak tot Joden en Jodengenoten), en uw kinderen (dat waren nog Joden), en allen, die daar verre zijn, zovelen als er de Here onze God toe roepen zal (dat is het heidendom, waaruit ook wij voortgekomen zijn).

Deze teksten en nog vele andere uit Gods Woord manen

ons tot voorzichtigheid in ons oordeel, opdat wij niet te vlug zouden zeggen: "Met deze of gene heeft de Geest van God geen bemoeienis."

Vele ouders zeggen: "Mijn kind is nog te klein voor de samenkomst." Hoe weet u hoe en wanneer de Geest van God werkt? Wij lezen in Joh.3, dat wij niet eens weten, vanwaar de wind komt en waarheen hij blaast. Wij zien pas dat er wind is, als de molenwieken draaien of als wij hem langs ons heen voelen strijken. Ook Gods Geest kunnen wij niet zien of eerder opmerken of Hij moet aan een ziel werken; dan weten wij, dat de Geest van God in ons midden is en werkzaam is. Brengt daarom uw ganse gezin in de samenkomst. God kan allen gebruiken!

Leest in het boek Exodus met hoeveel dingen de Israëlieten uit Egypte getrokken waren. God had dit alles wonderbaar voor Zijn tabernakel kunnen gebruiken. Pas als wij de Geest van Christus hebben, worden wij bekwaam gemaakt om Hem in Zijn doen en laten te begrijpen. Laten wij niet onverschillig voorbijgaan aan Gods wil, want er is een zegen weggelegd voor hen, die acht willen slaan op wat God in hun leven doet en zegt.

De Droom, die Nebukadnezar Kreeg.

Vers 4-18, "Ik, Nebukadnezar, gerust zijnde in mijn huis, en in mijn paleis groenende, zage een droom, die mij vervaarde, en de gedachten, die ik op mijn bed had, en de gezichten mijns hoofds beroerden mij. Daarom is er een bevel van mij gesteld, dat men voor mij zou inbrengen al de wijzen van Babel, opdat zij mij de uitlegging van die droom zouden bekend maken. Toen kwamen in de tovenaars, de sterrekijkers, de Chaldeeën en de waarzeggers; en ik zeide de droom voor hen, maar zij maakten mij zijn uitlegging niet bekend; totdat ten laatste Daniël voor mij inkwam, wiens naam Beltsazar is, naar de naam mijns gods, in wie ook de geest der heilige goden is; en ik vertelde de droom voor hem, zeggende: Beltsazar, gij overste der tovenaars, dewijl ik weet, dat de geest der heilige goden in u is; en geen verborgenheid u zwaar is, zo zeg de gezichten mijns drooms, die ik gezien heb, te weten zijn uitlegging. De gezichten nu mijns hoofds op mijn leger waren deze: Ik zag, en ziet,

er was een boom in het midden der aarde en zijn hoogte was groot. De boom werd groot en sterk; en zijn hoogte reikte aan de hemel, en hij werd gezien tot aan het einde der ganse aarde; zijn loof was schoon en zijn vruchten vele, en er was spijs aan dezelve voor allen; onder hem vond het gedierte des velds schaduw, en de vogelen des hemels woonden in zijn takken, en alle vlees werd daarvan gevoed. Ik zag verder in de gezichten mijns hoofds, op mijn leger; en ziet, namelijk een heilige, kwam af van de hemel, roepende met kracht, en aldus zeggende: Houwt die boom af, en kapt zijn takken af; stroopt zijn loof af, en verstroot zijn vruchten, dat de dieren van onder hem wegzwerfen, ende vogelen van zijn takken; doch laat de stam met zijn wortelen in de aarde, en met een ijzeren en koperen band in het tedere gras des velds; en laat hem in de dauw des hemels nat gemaakt worden, en zijn deel zij met het gedierte in het kruid der aarde. Zijn hart worde veranderd, dat het geen menschen hart meer zij, en hem worde eens beesten hart gegeven, en laat zeven tijden over hem voorbijgaan. Deze zaak is in het besluit der wachters, en deze begeerte is in het woord der heiligen; opdat de levenden bekennen, dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der menschen, en geeft ze aan wie Hij wil, ja, zet daarover de laagste onder de menschen. Deze droom heb ik, Nebukadnezar, gezien; gij nu, Beltsazar, zeg de uitlegging van die, dewijl al de wijzen mijns koninkrijks mij de uitlegging niet hebben kunnen bekend maken; maar gij kunt wel, dewijl de geest der heilige goden in u is."

De Rust van Nebukadnezar en Die van de Here.

Nebukadnezar kende rust in zijn huis; ook was hij "groenende", dit is: voorspoedig. Hij kende dus de rust en voorspoed, die de wereld hem als koning geven kon. Maar deze "rust" was maar tijdelijk, want hij bekende eerlijk, dat de droom en de gezichten, die hij kreeg, hem zó beroerden dat hij nadien geen rust meer kende. Zo is de wereldse "rust", die afhankelijk is van omstandigheden.

De rust die Christus geeft, is een BLIJVENDE rust.

Matth. 11:28-29, "Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mij

juk op u en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen."

Menselijke rust verkeert dikwijls in onrust, omdat de mens problemen schept. God maakt geen problemen, God verzoekt niemand. De mens brengt zichzelf in de verzoeking door zijn begeerlijkheden. Als u graag wandelt langs de grote modemagazijnen, "ziet" u altijd wel iets, dat u graag wil hebben. U gaat dan "begeren" en u brengt uzelf in verzoeking, terwijl u vergeet u af te vragen: "Heb ik dat soms al?"

De rust, die God Zijn kinderen geeft, wordt niet verstoord. Bewaart deze rust! Velen getuigen deze wonderbare rust te bezitten, maar het minste of geringste doet hen al onrustig worden. Als wij niet in Christus geworteld zijn en Gods Woord niet in ons blijvende hebben, zullen wij bezwijken. Willen wij volharden tot het einde, dan moeten wij Gods belofte vasthouden en ons daaraan optrekken. Dan hoeven wij niets te vrezen. Geloof en twijfel, geloof en vrees, staan lijnrecht tegenover elkaar. Bewaart uzelf liever in de liefde van God, dan ervaart u Zijn rust als een rivier!

Nebukadnezar kende een gerustheid van de zelfgenoegzame mens, die er zich van bewust is zijn menselijk doel te hebben bereikt, en in zelfgerechtigheid leeft. Was hij niet de koning van het machtige Babel?

Vele leidinggevende arbeiders van de Here zien zichzelf eveneens nog centraal en zien het niet, dat het juist om Christus gaat en dat het omwille van Christus is, dat God hun Zijn goedertierenheid doet smaken en Zich met hen bemoeit.

De drie Hebreeuwse mannen uit het vorige hoofdstuk leefden werkelijk in de rust. Zelfs het bevel van Nebukadnezar en zijn dreigementen konden hun rust niet verstoren. Zij lieten zich niet door hem in de war brengen. Zij wisten, dat zij kinderen waren van de Koning der koningen en kwamen zegevierend uit de oven!

De Wijsheid van God en Die der Mensen.

Al de wijzen van Babel konden met hun wereldwijsheid Ne-

bukadnezars droom niet uitleggen. De Geest van God gebruikte door middel van die beelden uit die droom, door middel van die "nachtgezichten", Zijn eigen taal, Zijn eigen code, die zij niet verstonden.

1Kor.2:11b, "Alzo weet ook niemand hetgeen Gods is, dan de Geest Gods."

U begrijpt nu waarom die wijzen aan Nebukadnezars hof absoluut onbekwaam waren om die droom uit te leggen.

Gods wijsheid vinden wij in de Bijbel aangeduid met "alwetendheid". Mensen kunnen op hun terrein véél weten, en doen dan méér dan menigeen. Maar ook deze bekwaamheid van de mens is slechts betrekkelijk, want God kan ook hier Zijn begrenzing stellen. Wanneer zo'n mens b.v. aderverkalking krijgt, wordt hij vanzelf vergeetachtig. God heeft vele wegen om een mens in zijn eigenwillige loopbaan te stuiten, indien Hij dit nodig acht. Maar Daniël gaf Hij verstand in allerlei gezichten en dromen. Daarvandaan dat Daniël de enige man aan Nebukadnezars hof was, die Gods aankondiging aangaande Zijn oordeel over deze koning kon verstaan en doorgeven.

Ook Nebukadnezar wist van deze bekwaamheid van Daniël af, die hem immers zijn eerste droom ook had geopenbaard, en verklaard. Daniël had naar zijn zeggen "de geest der heilige goden in zich". Als Daniël nog gevoelig was geweest voor een "pluim", was hij zo trots als een pauw geworden. Maar Daniël kende zijn grote afhankelijkheid van God. Hoe hoog hij ook geklommen was, hij wist, dat alles genade van God was. Waarom kon hij blijven leven in dit besef? Hij boog drie maal daags zijn knieën in gebed in de richting van Jeruzalem; hij zorgde voor een telkens hernieuwd contact met zijn Heer en God. U kunt niet overal tijdens uw dagelijks werk knielen, maar diep in uw hart kunt u gemeenschap met Hem hebben. God vraagt wijsheid van ons, ook in dit opzicht.

Een soortgelijk getuigenis als Daniël van Nebukadnezar gekregen had, had een andere heidense vorst gegeven van een ander kind van God, namelijk van Jozef. Farao zeide: "Zouden wij wel een man vinden als deze, in welke Gods Geest is?" (Gen.41:38). Toch zocht Nebukadnezar zijn toevlucht eerst bij de wijsheid der wereldlingen, omdat hij

zelf een wereldling was. Uiteindelijk kwam hij toch bij de man, tot wie hij zich wenden moest. Glorie voor God!

Als ook wij het besef zouden hebben, wát en Wie wij in de doop met de Heilige Geest ontvangen hebben, zou dit ons ervan weerhouden om maar lukraak te handelen en te leven. De kardinale fout van vele vervulde Pinksterkinderen is hun eigenwillige doen en leven, terwijl zij zódoende dan bidden: "Here, wilt U dit alstublieft maar zegenen!" Moet het niet andersom? Hebben wij niet te doen en te leven naar ZIJN WIL, die Hij ons elke dag in het hart legt? Zódoende hebben wij niet eens om zegen te bidden, want die IS er! Tegenwoordig ziet men Pinksterkinderen, die zelfs meer een MENS gehoorzamen dan God! De apostelen waren aan God meer gehoorzaam. Praktiseert dit, oefent u hierin! Wie met God te rade gaat, komt niet bedrogen uit en komt niet voor teleurstellingen te staan.

De Uitleg van Nebukadnezars Droom.

Vers 19, "Toen ontzette zich Daniël, wiens naam Beltsazar is, bij een uur lang, en zijn gedachten beroerden hem. De koning antwoordde en zeide: Beltsazar, laat u de droom en zijn uitlegging niet beroeren. Beltsazar antwoordde en zeide: Mijn heer, de droom wedervare uw haten, en zijn uitlegging uw wederpatijders."

Daniël, beseffend welke rampspoed van Godswege spoedig over de koning Nebukadnezar komen zou, was wel een uur lang in een ontroering bevangen. Hij had jarenlang om moeten gaan met deze koning als zijn raadgever in vele zaken en hij mocht hem graag lijden, ondanks zijn vele te korten. Pas na ongeveer een uur was hij bij zinnen en kon hij, Daniël, gelaten en kalm Gods oordeel over de koning aan hem verkondigen en hem zijn welgemeende raad meegeven.

Vers 20-22, "De boom, die gij gezien hebt, die groot en sterk geworden was, en wiens hoogte tot aan de hemel reikte, en die over het ganse aardrijk gezien werd; en wiens loof schoon, en wiens vruchten vele waren, en waar spijze aan was voor allen; onder wie het gedierte des velds woonde, en in wiens takken de vogelen des hemels nestel-

den; dat zijt gij, o koning, die groot en sterk zijt geworden; want uw grootheid is zo gewassen, dat zij reikt aan de hemel, en uw heerschappij aan het einde des aardrijks."

In de taal van de Geest wordt met een "boom" een mens bedoeld; in dit geval Nebukadnezar zèlf. U herinnert zich, dat de blinde, wiens ogen door Jezus werden geopend, de mensen als "bomen" zag (Mark. 8:24). Jezus leerde: "Aan de vruchten kent men de boom" (Matth. 12:33).

In dit beeld van deze boom zegt God van de mens, Nebukadnezar, hoe groot hij wel was. God noemde hem "een boom in het midden der aarde". God gebruikt in Zijn Woord vele malen de plaatsaanduiding "in het midden van" en bedoelt er "de meest belangrijke plaats" mee. Er stonden drie kruisen op Calvaries heuveltop. De middelste was die van het Lam van God. Het ging daar om Hem; in het midden stond het voornaamste kruis. Er was in die dagen, met andere woorden, geen groter vorst dan Nebukadnezar. Immers hij was het hoofd van dat beeld uit de droom, die God hem gaf. "Zijn hoogte reikte aan de hemel." Dit is in harmonie met zijn eigen getuigenis, want hij liet verkondigen over "de tekenen en wonderen, die de allerhoogste God aan mij (koning Nebukadnezar) gedaan heeft." God drukt hiermede uit, welke bemoeienis Hij met die grote boom had. Ook werd die boom "gezien tot aan het einde der ganse aarde"; dit wil zeggen: iedereen kende hem; zijn heerschappij was een WERELDheerschappij.

Vers 23-26, "Dat nu de koning een wachter, namelijk een heilige, gezien heeft, van de hemel afkomende, die zeide: Houwt deze boom af, en verderft hem; doch laat de stam met zijn wortelen in de aarde, en met een ijzeren en koperen band in het tedere gras des velds, en in de dauw des hemels nat gemaakt worden, en dat zijn deel zij met het gedierte des velds, totdat er zeven tijden over hem voorbijgaan, dit is de beduiding, o koning, en dit is een besluit des Allerhoogsten, hetwelk over mijn heer, de koning, komen zal: te weten, men zal u van de mensen verstiten, en met het gedierte des velds zal uw woning zijn, en men zal u kruid, als de ossen, te smaken geven; en gij zult van de dauw des hemels nat gemaakt worden, en er zullen zeven tijden over u voor-

bijgaan, totdat gij bekent, dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen, en geeft ze, wie Hij wil. Dat er ook gezegd is, dat men de stam met de wortelen van die boom laten zou; uw koninkrijk zal u bestendig zijn, nadat gij zult bekend hebben, dat de Hemel heerst."

In deze verzen wordt door Daniël het oordeel van God over koning Nebukadnezar herhaald, dat wij in de verzen 13 t/m 17 gelezen hebben.

Opeens zag Nebukadnezar die engel van God afdalen... die met grote kracht het bevel van God uitriep. Hier was het geen verzoek; het was een bevel. "Deze zaak is in het besluit der wachters, en deze begeerte is in het woord der heiligen" (vers 17a); met andere woorden, deze zaak was een vast besluit van de Allerhoogste. Het was een decreet, uitgaande van de God des hemels. Niets en niemand meer kon tussenbeide komen om te verhinderen, wat de koning beschoren was.

Het bevel luidde: "Houwt die boom af; kapt zijn takken af; stroopt zijn loof af; verstrooit zijn vruchten; opdat de dieren van hem wegzwerfen en de vogelen van zijn takken." Zij vinden dan geen schaduw en vruchten meer; dit wil zeggen; de mensen kunnen zich niet meer verlustigen in de grootheid van hun koning.

Wat bleef er van die boom over? Alleen de tronk! Zo heeft God een mens willen leren, dat Hij het laatste woord heeft in elk mensenleven, ook in elk koningsleven. Nebukadnezar wist Wie de levende God was, maar hij heeft in zijn leven geen rekening met Hem willen houden. Hij had deze God tegenover zijn onderdanen beleden, maar zijn leven dekte deze belijdenis niet!

God kan met een mens bemoeienis hebben op een wijze, die ons verstomd doet staan en doet zeggen: "Hoe is het toch mogelijk!" Onze God is een verterend Vuur! Mozes zag een brandend braambos, dat toch niet verteerd werd. God had een ander "brandend braambos", namelijk op de eerste Pinksterdag in die opperkamer. De 120-en stonden in lichte laaie. Ook zij werden niet verteerd op een wijze, die met het blote oog te zien was; zij werden van binnen verteerd. Zo wil God een nieuwe mensheid scheppen, die in

Hem het hoogste geluk en hun rust vindt.

Jes.55:6-12, "Zoekt de Here, terwijl Hij te vinden is... roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg, ende ongerechte man zijn gedachten; en hij bekeere zich tot de Here, zo zal Hij Zich zijner ontfermen, en tot onze God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk. Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Here. Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, alzo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan ulieder gedachten. Want gelijk de regen en de sneeuw van de hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert; maar doorvochtigt de aarde en maakt, dat zij voortbrengt en uitspruitte en zaad geve de zaaier, en brood de eter; alzo zal Mijn Woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende. Want in blijdschap zult gijlieden uittrekken, en met vrede voortgeleid worden; de bergen en heuvelen zullen geschal maken met vrolijk gezang voor uw aangezicht, en alle bomen des velds zullen de handen samenklappen."

Ondanks het scherpe oordeel van God over koning Nebukadnezar, vond deze koning toch nog verschoning bij God: De stam van de boom mocht met zijn wortelen nog in de aarde blijven. Hoewel het geen oordeel betrof, maar een beproeving, vond datzelfde ook bij Job plaats: satan mocht hem met alles slaan, maar van zijn ziel moest hij afblijven.

De "boomstronk met zijn wortels" mochten overblijven. De koning mocht het leven houden, maar het zou worden beknöt in alles. Daarvan spreken die "ijzeren en koperen band". Hij zou het hart en de neigingen van een beest krijgen, en geen menselijke gevoelens en neigingen meer kennen....en gras gaan eten.

Is het niet verschrikkelijk, dat God met allerlei oordelen in een mensenleven moet komen, evenals Hij er mee moest komen in het leven van koning Nebukadnezar, alvorens hij de belijdenis, die hij had gedaan, ook gans en al begreep? Zo vergaat het ons ook vaak! Wij belijden zo vele dingen, maar leven niet naar onze belijdenis. Daarom moet

God vaak in ons leven komen met een oordeel. Hij doet dit, omdat Hij ons liefheeft en niet wil, dat wij verloren gaan. Daarom zegt Hij: "Die Ik liefheb, kastijd Ik." Dit heeft niet, als wij maar Hem willen gehoorzamen en willen leven naar de ons geopenbaarde wil van God.

Dit zou Nebukadnezar moeten overkomen, totdat "zeven tijden" over hem voorbij zouden zijn gegaan; de zeven tijden van God, die nodig waren om door Gods genade te komen tot volkomen verlossing, inzicht en bekering. Dan zou hij erkennen, dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen en ook over hem; en dat Hij die koninkrijken geeft, aan wie Hij dat wil. Ja, daarover de laagste onder de mensen zet! Met dit volkomen inzicht en ^{deze} bekering zou hij dan zijn koninklijke waardigheid weer mogen ontvangen.

Van de uitspraak der Schrift, dat de Allerhoogste de koninkrijken geeft aan wie Hij dat wil, hebben wij nog iets overgehouden in onze grondwet. Daarin staat geschreven: "Wij, Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden". De structuur van onze grondwet is dus naar Gods Woord: toch wordt hierbij weinig stilgestaan.

Hij geeft de koninkrijken aan wie Hij dat wil! Niemand was zó doordrongen van de wil van God, dan de Here Jezus Zelf. Hij leerde Zijn discipelen bidden; "Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzó ook op de aarde" (Luk. 11:2). Wij leren het "Onze Vader" vanaf onze jeugd, maar volgen ^{eigen} toch onze wil. Is het een wonder, dat wij zoveel van de kracht van God in ons leven moeten ontberen? Als wij willen, dat God naar ons luistert, onze gebeden verhoort, moeten wij toch allereerst beginnen met naar Hem te luisteren. Luisteren wij wel naar Hem, voordat wij vragen: "Help mij", of "Genees mij"? Er staat geschreven, dat alles mogelijk is, voor degene die gelooft. Maar hebben wij wel verstaan, dat geloven ook gehoorzamen inhoudt? En gehoorzamen komt neer op het weigeren van alles, wat niet strookt met het Woord van God. Wie dit doet, vindt Gods zegen op zijn weg.

God zet over de koninkrijken ^k wel eens de laagste, dit is:

~~Wij~~ willen wel gezichten en openbaringen hebben, maar wat doen wij voor God?

de eenvoudigste onder de mensen. God kan dit doen om de anderen te beschamen. God is Soeverein! Had Hij niet een kleine herdersjongen doen zalven tot koning over Israëel? En wij weten hoe wonderbaar Davids koningschap was.

Herinnert u zich, dat Paulus zei: "Zo gij dan rechtzaken hebt, die dit leven aangaat, zet die daarover, die in de Gemeente minst geacht zijn" (1Kor.6:4). Dit is precies eender. Paulus ademde de Geest van God.

Hoe wonderbaar zou alles hier op aarde en in de gemeente van God zijn, als wij allen waarlijk Zijn wil zochten te doen! Gods zegen zou over zo'n rijk en over zo'n Gemeente uitgegoten worden! Daarom was het nodig, dat God bij herhaling tegen Mozes zei: "Zorg ervoor, dat gij alles maakt naar het voorbeeld, dat Ik u op de berg getoond heb". God voorzag de mogelijkheid, dat de mensen het mooier zouden willen maken, het beter zouden willen weten. Hij waarschuwde uit voorzorg, want Hij wist, dat, als dit zou gebeuren, Hij Zijn kracht niet zou kunnen openbaren. Pas toen Mozes alles bezien en in orde en op zijn plaats bevonden had, werd alles tot de dienst gezalfd. Dit spreekt ons van een onomstotelijke waarheid: Eerst als alles in de Gemeente naar het patroon van God is, als de een de ander niet meer voor de voeten loopt, maar ieder verstaat, waar God hem in Zijn Lichaam gezet heeft, dan kan de Geest van God waarlijk werkzaam zijn, dan kan de "Heilige Zalfolie" daar zijn om alles te zalven. Toen dat gebeurd was, kon alles in de tabernakel van Israëel worden gebruikt voor de eredienst, de eer en glorie, van God. Toen daalde het Vuur van God neer, allereerst op het brandofferaltaar in de voorhof; God was in hun midden en betoonde wonderen en tekenen! Hij doet dit vandaag de dag nog, als wij Hem maar plaats willen geven en willen zeggen: "Here, kom tot Uw recht en verteer alles in mij, wat niet van U is". En als Hij dan het kwaad in ons verteerd heeft, laat ons dan Hem en Zijn Woord in gehoorzaamheid willen volgen. Zo zal Hij, evenals de Shekina-glorie tussen de cherubim op het verzoendeksel van de ark des verbonds nederdaalde en rustte, ook ons wezen vervullen, en vervullen met Zijn Goddelijke natuur en heerlijkheid!

Gehoorzaamheid kunnen wij niet leren zonder Gods Woord.
Dit Woord moet in ons wonen en zijn werk doen. Daarom is

Bijbelstudie nodig. Bijbelstudie wordt pas iets wonderbaars, als wij Jezus erin vinden en de ervaring van Hem in ons leven van elke dag. Dan worden Zijn woorden, beloften en de ons geopenbaarde verborgenheden pas Geest en leven; en wordt in ons leven bewaarheid, hetgeen geschreven staat: "Maar het pad der rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot de volle dag toe" (Spr. 4:18).

Daar komt geen eind aan Gods heerlijkheid; wij gaan dan van heerlijkheid tot heerlijkheid. Die heerlijkheid is progressief in het leven van een kind van God. Dan bren oeven wij niet meer te struikelen of te vallen en kunnen wij gestadig voorwaarts gaan in de Heilige Geest. Als dit niet gebeurt, is het een bewijs, dat wij ons hebben ontrukkt aan de hand van God!

2 Petr. 1:10, "Benaarstigt u om uw roeping en verkiezing vast te maken, want dat doende, zult gij nimmermeer struikelen."

"Vastmaken" wil zeggen, het zó stellen, dat het niet meer los kan. Alles is dan gegrond op en geworteld in het Woord van God.

Daniëls Welgemeende Raad aan de Koning.

Vers 27, "Daarom, o koning, laat mijn raad u behagen en breek uw zonden af door gerechtigheid, en uw ongerechtigheden door genade te bewijzen aan de ellendigen, of er verlenging van uw vrede mocht wezen."

Daniël raadde de koning aan zich geheel en hartgrondig te bekeren. Maar woorden zouden niet meer baten. Koning Nebukadnezar zou eerst het oordeel van God moeten ervaren, dan pas zou hij bereidwillig zijn en zich bekeren en de Allerhoogste de eer geven, die Hem altijd toekomt.

De Volvoering van Gods Oordeel.

Vers 28-33, "Dit alles overkwam de koning Nebukadnezar. Want op het einde van twaalf maanden, toen hij op het koninklijk paleis van Babel wandelde, sprak de koning, en zeide: Is dit niet het grote Babel, dat ik gebouwd heb tot een huis des koninkrijks, door de sterkte mijner macht, en

ter ere mijner heerlijkheid! Dit woord nog zijnde in des konings mond, viel er een stem uit de hemel: U, o koning Nebukadnezar, wordt gezegd: Het koninkrijk is van u gegaan. En men zal u van de mensen verstoten, en uw woning zal bij de beesten des velds zijn; men zal u gras te smaken geven, als de ossen, en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat gij bekent, dat de Allerhoogste over de koninkrijken der mensen heerschappij heeft en dat Hij ze geeft, aan wie Hij wil. Terzelfder ure werd dat woord volbracht over Nebukadnezar, want hij werd uit de mensen verstoten en at gras als de ossen, en zijn lichaam werd van de dauw des hemels nat gemaakt, totdat zijn haar wies als der arenden vederen, en zijne nagelen als der vogelen."

Een jaar ging voorbij. Wij zijn dan volgens de Schriftuurlijke jaartelling in 573 vC. Daniël was toen ongeveer 52 jaar oud. Toen kwam in Nebukadnezars hart weer de oude hoogmoed op. Wij horen hem dan zeggen: "Is dit niet het grote Babel, dat IK gebouwd heb tot een huis des koninkrijks, door de sterkte mijner macht, en ter ere mijner heerlijkheid!"

Spr. 16:18, "Hoogvaardigheid is vóór de verbreking en hoogheid des geestes vóór de val."

Wij kennen het oude spreekwoord: "Hoogmoed komt vóór de val." Hoogmoed is een openbaring van de erfzonde, die in het hart van ieder mens leeft; bij de een meer dan bij de ander. Het was de "oer-zonde", die in de hemel rebellie bracht. Lucifer stond toen tegen God op. Later, toen hij als Lucifer uit de hemel gevallen was en satan was geworden had hij het eerste mensenpaar aangezet tot hoogverraad en rebellie tegen God. Immers, zondigen is in opstand komen tegen God. Waar onze weg de weg van God doorkruist, precies op dat punt, ontstaat zonde. Als wij dit herhalen in ons leven, nadat wij Hem hebben mogen leren kennen, Die de zonde uit ons leven heeft weggehaald..... kruisigen wij Hem voor de tweede keer! God verwacht evenwel van Zijn kinderen, dat zij onder alle omstandigheden blijven acht slaan op "Zijn profetisch Woord, dat zeer vast is, als op een lamp, schijnende in een duistere plaats!"

Die "duistere plaats" waarin de lamp, die Gods Woord

is, moet schijnen is de wereld. Door de verlossingen nu, die in en door het Woord van God zijn, moeten wij wel in, maar niet van die wereld zijn. Wij hebben Gods Woord als een eeuwig richtsnoer (dat ook vol van verlossende en vernieuwende Kracht van God is), waarnaar wij alleen ons leven hebben te richten. De overwinning van Gods volk onder "de Vroege Regen" lag hierin, dat zij wisten overgezet te zijn in het Koninkrijk van de Zoon Zijner Liefde; dat zij burgers waren, niet meer van een aards koninkrijk, maar die van het Koninkrijk der hemelen. Het was hùn overtuiging, dat zij zich in alles hemelburgers moesten betonen. Er waren hogere wetten, waaraan zij zich hadden te onderwerpen; namelijk, de wetten van God; dezelfde wetten waaraan de Here Jezus Christus Zich had onderworpen.

God verwacht van zülke hemelburgers, dat die ook goede staatsburgers zullen zijn van het aardse koninkrijk, waar in zij leven. Achtgevende op Rom. 13 zullen zij moeten weten, dat de machten die boven hen gesteld zijn, er bij de gratie Gods zijn. Zó hebben zij zich te onderwerpen aan die door God gegeven machten hier op aarde. Komt die macht echter met wetten, die absoluut tegengesteld zijn aan wat Christus zegt, zo hebben wij, gekomen zijnde in een motievenstrijd, te gehoorzamen aan het Woord van God. Uiteindelijk "moeten wij Gode méér gehoorzaam zijn dan de mensen."

Een goed voorbeeld geven ons de drie vrienden van Daniël, die het gouden beeld van Nebukadnezar niet wilden aanbidden. Omdat zij God en Zijn Woord eerden, eerde God hen. God zal ons nooit iets vragen boven hetgeen wij kunnen doen. Hij is een redelijke, goede God en zeer te prijzen. Waarlijk, ieder, die op Hem vertrouwt, zal nimmer beschaamd worden. Door alles heen betoont Hij Zich Dezelfde, onder Wiens vleugelen wij kunnen schuilen.

Wij hebben gezien, dat Nebukadnezar zijn les nog niet geleerd had. Zijn hoogmoed kwam alweer naar boven. Dat "ik" moet aan het kruis. Paulus had zich willig op die kruisweg begeven: "Ik sterf iedere dag!" getuigde hij. Tenslotte was zijn wil absoluut onderworpen aan die van zijn Heer en God. Ik geloof in het diepst van mijn hart, dat

Saulus van Tarsen dat heeft geleerd vanaf dat oogenblik, dat hij op die weg naar Damascus zei: "Here, wat wilt Gij, dat ik doen zal?" Hij is zijn leven lang, ondanks zware strijd, nooit bezweken voor de tegenstand, die hem op de weg tegemoetkwam. Willen wij eens een kroon dragen, dan moeten wij hier een kruis dragen.

Als u ergens door God gezet bent, en er komt strijd op uw weg, probeert dan niet die strijd te ontlopen, want dan gaat u uw eigen weg! Op een andere plaats gekomen, krijgt u een tweemaal grótere strijd. Wij moeten leren om de weg van God te gaan.

Laten wij ons bij dit alles levendig bewust zijn, dat hoogmoed voor de val komt! Houdt dit vooral de jongeren voor in deze laatste dagen. De scholing die zij tegenwoordig krijgen, is van zo'n gehalte, dat zij al bij voorbaat worden gesterkt in hun hoogmoed.

In dat éne jaar, ná zijn tweede droom had Nebukadnezar Tyrus veroverd en daarna ook Egypte. Wij kunnen hiervan lezen in Ezech.29:17-20, "Voorts gebeurde het in het zeventwintigste jaar, in de eerste maand op de eerste der maand, dat het Woord des Heren tot mij geschiedde, zeggende: Mensenkind! Nebukadnezar, de koning van Babel, heeft zijn heir een grote dienst doen dienen tegen Tyrus; alle hoofden zijn kaal geworden, en alle zijden zijn uitgeplukt; en noch hij, noch zijn heir heeft loon gehad van wege Tyrus, voor de dienst, die hij tegen haar gediend heeft. Daarom, zo zegt de Here Here: Zie, Ik zal Nebukadnezar, de koning van Babel, Egypte^{land} geven; en hij zal deszelfs menigte wegvoeren, en deszelfs buit buiten, en deszelfs roof roven, en het zal het loon zijn voor zijn heir. Tot zijn arbeidsloon, omdat hij tegen haar gediend heeft, heb Ik hem Egypteland gegeven, omdat zij voor Mij gewrocht hebben, spreekt de Here Here."

Vanwege dit alles verhief zijn hart zich opnieuw. Het oordeel van God, dat toen viel, kennen wij reeds. Wij zien ook hier, hoe snel soms het oordeel van God in een mensenleven valt, hoe snel God soms met zonden afrekent.

Het Herstel in Nebukadnezars Leven.

Vers 34-37, "Ten einde dezer dagen nu, hief ik, Nebukadnezar, mijn oogen op ten hemel, want mijn verstand kwam weer in mij; en ik loofde de Allerhoogste, en ik prees en verheerlijkte de Eeuwigelevende, omdat Zijn heerschappij en Zijn Koninkrijk is van geslacht tot geslacht; en al de inwoners der aarde zijn als niets geacht, en Hij doet naar Zijn wil met het heil des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij? Ter zelfder tijd kwam mijn verstand weder in mij; ook kwam de heerlijkheid mijns koninkrijks, mijn majesteit en mijn glans weder op mij; en mijn raadsheren en mijn geweldigen zochten mij, en ik werd in mijn koninkrijk bevestigd; en mij werd groter heerlijkheid toegevoegd. Nu prijs ik, Nebukadnezar, en verhoog en verheerlijk de Koning des hemels, omdat al Zijn werken waarheid, en Zijn paden gericht zijn; en Hij is machtig te vernederen degenen, die in hoogmoed wandelen."

God had Nebukadnezar "7 tijden" lang in het gericht gebracht en hem de status van een dier gegeven gedurende deze tijd; hem aldus vernederende. Diep in zijn onderbewustzijn had God hem gerechtigheid geleerd, want toen hij genade verkreeg van God en uit het gericht mocht treden, was koning Nebukadnezar een bekeerd mens, die zijn God wist te loven en te prijzen en heerlijkheid wist te geven. Zo werd het Woord van God ook hier bewaarheid, dat wij kunnen vinden in Jes.26:9b, "Want wanneer Uw gericht en op de aarde zijn, zo leren de inwoners der wereld gerechtigheid."

Gods weg is volmaakt, ook al druist deze tegen onze verlangens in en doet deze onze ziel pijn. Laat ons onze God voor Zijn weg in ons leven altoos en overal een eeuwige lof en dank en prijs geven, omdat Hij dat waard is! Amen.

GODS AFREKENING MET BABEL EN ZIJN KONING BELSAZAR.**Belsazar Ontheiligde De Vaten des Heren.**

Vers 1-4, "De koning Belsazar maakte een grote maaltijd voor zijn duizend geweldigen, en hij dronk wijn voor die duizend. Als Belsazar de wijn geproefd had, zeide hij, dat men de gouden en zilveren vaten voorbrengen zou, die zijn vader Nebukadnezar uit de tempel, die te Jeruzalem geweest was, weggevoerd had; opdat de koning en zijn geweldigen, zijn vrouwen en bijwiven uit dezelve dronken. Toen bracht men voor de gouden vaten, die men uit de tempel van het huis Gods, die te Jeruzalem geweest was, weggevoerd had; en de koning en zijn geweldigen, zijn vrouwen en zijn bijwiven dronken daaruit. Zij dronken de wijn en prezen de gouden, en de zilveren, de koperen, de ijzeren, de houten en de stenen goden."

In dit hoofdstuk lezen wij, hoe God kan afrekenen met datgene, wat Hem niet behaagt. Dit is ook van toepassing op onze dagen! Gedenkt het Schriftwoord: "Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten."

Belsazar en zijn duizendtal groten vierden feest, het was een drinkfeest ter ere van hun gouden, zilveren, koperen, ijzeren, houten en stenen goden, waarbij de wijn rijkelijk vloeyde, waarschijnlijk, omdat het beleg van de aanvallende legers van Meden en Perzen plotseling was opgeheven. Het werd een ware orgie in optima forma.

Wij moeten de naam Belsazar, de naam van de nieuwe koning - koning Nebukadnezar was reeds gestorven -, niet verwarren met de Babylonische naam van Daniël. Die was Beltsazar. Wij weten, dat Bel de hoofdgod was van de Babyloniers. De naam "Beltsazar" betekent "Bel beware de koning"; de naam Beltsazar wil zeggen: "Die de verborgen schatten van Bel heeft". Belsazar was de tweede alleenheerser en de laatste vorst over het grote rijk van Babel. Met hem rekende God af. Wij weten uit de geschiedenis, dat Babel werd veroverd door het dubbelrijk der Meden en Perzen.

Bezien wij hun afgoden en letten wij op de metalen en stoffen, waarvan zij waren gemaakt, dan zien wij, dat ze in waarde afnamen. Het is frapant dat ze waren gemaakt van al de metalen, die ook in Nebukadnezars droom voorkwamen en die ook, van boven naar beneden gaande, in waarde afnamen.

Toen ze vrolijk waren van de wijn, onbewust van het naderbij sluipend gevaar - want Kores (ook genoemd: Cyrus), koning van Medo-Perzië, met zijn leger van Meden en Perzen hadden overeenkomstig hun list, schijnbaar het beleg van de stad opgeheven om dan onverhoeds aan te vallen - gelastte Belsazar om de gouden en zilveren vaten, die zijn vader Nebukadnezar uit de tempel, die te Jeruzalem geweest was, weggevoerd had, uit het schathuis voor te brengen. Deze gouden en zilveren vaten, die op Gods bevel eertijds voor de tempeldienst geheiligd waren, dorst Belsazar in zijn dronkenschapen overmoed te ontheiligen; ze als drinkvaten gebruikende in zijn drankorgie: "de koning, zijn geweldigen, zijn vrouwen en zijn bijwijken dronken daaruit!"

Wij zullen zien, dat de ontheiliging van Gods vaatwerk niet ongestraft is gebleven. Kores zou onder toelating van God een zweep worden in Zijn hand om Zijn oordeel te brengen over het Babylonische rijk en zijn heiligschennende koning.

Ook in onze dagen blijft ontheiliging van de geestelijke "vaten des Heren" niet ongestraft! In het Nieuwe-Testament staat geschreven, dat indien een kind van God zou hoereren, hij zou zondigen tegen zijn eigen lichaam. Ons lichaam wordt door God wel eens vergeleken bij een "aardenvat". Wij bezitten Gods schat in aarden vaten (2 Kor. 4:7). Als wij Gods vat schenden, als wij ons lichaam schenden, dat een tempel is van de Heilige Geest, zo schenden wij God! Een kind van God zondigt niet goedkoop! Er zijn weinig Christenen in deze dagen, die zich hiervan bewust zijn.

Wanneer zijn wij van de Here? Wij zijn van de Here, zodra wij zijn gekomen tot bekering en wedergeboorte. Wij zijn dan het eigendom van de Here geworden; wij zijn door de weder-

geboorte ingelijfd in de Goddelijke Familie.

1Kor.6:17-20, "Maar die de Here aanhangt, is één geest met Hem. Vliedt de hoererij. Alle zonde, die de mens doet, is buiten het lichaam; maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam. Of weet gij niet, dat u ieder lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn."

Christus heeft de Zijnen willen reinigen in Zijn Bloed, ze verlost hebbende uit de macht van de duisternis op Golgotha. Ziet waar Christenen hun lichaam, dat niet meer hun eigendom is, maar het eigendom van God, in deze dagen heenbrengen: naar dansings en nachtclubs, naar plaatsen waar men gokt, naar bioscopen en andere plaatsen van de vorst der duisternis; daar, waar God hen niet wil vinden. Ziet ook waar ze hun lichamen voor gebruiken: voor overspel en hoererij; voor homo-sex en ergerlijk naakt!

In de dagen van Belsazar vond ontheiliging van Gods vaten plaats; in onze dagen gebeurt dit eveneens! En gelijk toentertijd Gods oordeel erop viel, zo gebeurt dit ook nu! Wij leven te weinig in de realiteit van het Woord van God, waardoor als wij plotseling door ziekte worden overweldigd, wij ons niet afvragen: "Hoe komt dit, Here?" Wij gaan niet meer met God te rade en vinden het een logisch gevolg van de kou, enz.. Zó redeneert een wereldling, maar als wij Gods eigendom zijn, is er een Vader in de hemel, Die over ons waakt.

Ex.15:26, "En (Hij) zeide: Is het, dat gij met ernst naar de stem des Heren uws Gods horen zult en doen wat recht is in Zijn ogen, en uw ooren neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; ZO ZAL IK GENE VAN DE KRANKHEDEN OP U LEGGEN, die Ik op Egypteland gelegd heb; want Ik ben de Here, uw Heelmeester!"

Als wij toch ziek worden, wil dat zeggen, dat God Zijn bewarende hand van ons heeft teruggetrokken. Wij zijn onder toelating van God, door de boze overweldigd! Dan moeten wij ook komen tot zelfonderzoek en ons afvragen: "Waar-

in ben ik fout, Here?" Laat ons dan met David bidden :
 "Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart; beproef mijn ken
 mijn gedachten. En zie, of bij mij een schadelijke weg zij; en
 leid mij op de eeuwige weg" (Ps.139:23-24).

Hiskia was een kind van God. Hij werd plotseling ziek,
 tot stervens toe! Daar moest een reden voor zijn. Hij ver-
 nederde zich voor God en weende. En God deed 15 jaren
 toe aan zijn leven.

Als God zulke dingen toelaat, is er altijd een les te
 leren, waardoor wij dichter bij Hem kunnen komen en dieper
 gegrond kunnen worden in Zijn Woord; althans als wij Gods
 les hebben willen leren!

Gods Oordeel Werd Aangezegd.

Vers 5-9, "Ter zelfder tijd kwam er vingeren van eens
 mensen hand voort, die schreven tegenover de kandelaar,
 op de kalk van de wand van het koninklijk paleis, en de ko-
 ning zag het deel der hand, die daar schreef. Toen ver-
 anderde zich de glans des konings, en zijn gedachten ver-
 schrikten hem; en de banden zijner lenden werden los, en
 zijn knieën stieten tegen elkander aan. Zodat de koning
 met kracht riep, dat men de sterrekijkers, de Chaldeeën,
 en de waarzeggers inbrengen zou; en de koning antwoord-
 de en zeide tot de wijzen van Babel: Alle man, die dit
 schrift lezen en deszelfs uitlegging mij te kennen zal ge-
 ven, die zal met purper gekleed worden, met een gouden
 keten om zijn hals, en hij zal de derde heerser in dit ko-
 ninkrijk zijn. Toen kwamen al de wijzen des konings in,
 maar zij konden het schrift niet lezen, noch de koning
 deszelfs uitlegging bekend maken. Toen verschrikte de
 koning Belsazar zeer en zijn glans werd aan hem veranderd,
 en zijn geweldigen werden verbaasd."

Hier hebben wij gelezen, wat op de ontheiliging van de
 vaten van de Here volgde. Plotseling werd een hand gezien,
 die op de kalk van de muur schreef. Dit was de "vinger
 Gods", waarvan wij ook Jannes en Jambres, de tovenaars
 van Farao, hoorden getuigen (Ex.8:19). Deze bovennatuur-
 lijke manifestatie was een wonderteken van de hemel. De
 Geest van God Zelf manifesteerde Zich in oordeel! Dit

kunnen wij vergelijken met Openb.18:10, "...Wee, wee, de grote stad Babylon, de sterke stad, want uw oordeel is in één uur gekomen."

Over het Babylon van Belsazar voltrok zich letterlijk in dat uur Gods oordeel. Maar de geest van het Babylon van destijds vindt men tot op dit uur in de wereld. Het is een geest die nummer één gekenmerkt wordt door een actieve hovaardij en verder door grote wreedheid. U weet hoe God Nebukadnezar had vernederd. Zo deed Hij dat ook met Belsazar. Nebukadnezar werd nog door God verschoond, hij kreeg een hernieuwde kans; maar hier maakte God een einde aan dat grote rijk van Babel en aan het leven van Belsazar. Dit doet ons denken aan Spr.16:18, "Hovaardigheid is vóór de verbreking, en hoogheid des geestes vóór de val."

Van deze "vinger Gods" is ook sprake in Luk. 11:20, en Matfh.12:24: "Maar indien Ik door de vinger Gods de duivelen uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen."

Deze "vinger Gods" is niemand anders dan de Heilige Geest, dit is: de Kracht van God. Christus wierp de duivelen uit door de kracht van de Heilige Geest. Krachtens dit feit had Hij het volste recht om te zeggen: Zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen!" Hij lanceerde dit aan het adres van de godslaterlijke Farizeeën; van gelovigen, die nota bene tegen God in het geweer kwamen!

Laat mij even terugkomen op dat getuigenis van de tovenaars Jannes en Jambres. Wij leren door dit getuigenis de les, dat de duivel heel goed weet met Wie hij te maken heeft, zodra de Geest van God Zich manifesteert. Als er één Jezus kent, dan is het de satan. Voor u en mij is de duivel, ^{niet bang} maar wel voor Degene, Die in ons woont, als wij een vervuld leven leiden. Krachtens de inwoning van de Heilige Geest kunnen wij het Woord in praktijk brengen, dat de Here heeft gesproken: "In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen!" Als er geschreven staat, dat hij sidderd, dan doet hij dat niet voor ons, maar voor Hem, Die macht heeft over hemel en hel, over leven en dood; de Schepper van alle dingen. Wij kunnen niet genoeg de na -

druk leggen op de Persoonlijkheid van de Heilige Geest. Hij is geen invloed of macht; Hij is de derde Persoon in de Godheid.

Laat ons verder nagaan, waar Gods Woord spreekt van de "vinger Gods".

Ex. 31:18, "En Hij gaf aan Mozes, als Hij met hem op de "Sinaï te spreken geëindigd had, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger Gods!"

Ook hier betekent dit: beschreven door de Heilige Geest.

Toen dan de Heilige Geest de Goddelijke woorden van oordeel over Belsazar schreef was de uitwerking ervan op de koning ontstellend. Al kon hij het schrift niet lezen.... toch overviel hem een angstig voor gevoel en grote vrees. De Geest van God overtuigt van zonden, van gerechtigheid en van oordeel. Dit geldt niet alleen de wereld, maar iedere ziel, die niet in gerechtigheid wandelt. Als de Geest van God Zich manifesteert en ons geweten ons daarbij aanklaagt, worden wij angstig.

In zijn angst riep hij om de wijzen van Babel om hem het schrift te kennen te geven. Al wie dat onder die wijzen zou kunnen doen, zou met koninklijke waardigheid bekleed worden. Zóveel had hij ervoor over! Maar de wijzen van Babel vermochten niets. Wij kunnen dit vergelijken met Dan. 2:10-11 en Dan. 4:7. Ook dáár stonden de wijzen van Babel machteloos tegenover Gods manifestatie.

Ook al gaat u met de duivel te rade, God kan het zó leiden, dat u zelfs met de satan machteloos en radeloos bent.

Gods Kind, Daniël, Mocht het Weer Doen.

Vers 10-12, "Om deze woorden des konings en zijn geweldigen, ging de koningin in het huis des maaltijds. De koningin sprak en zeide: O koning, leef in eeuwigheid, laat u uw gedachte niet verschrikken en uw glans niet veranderd worden. Er is een man in uw koninkrijk, in wie de geest der heilige goden is, want in de dagen uws vaders is bij hem gevonden licht, en verstand, en wijsheid, gelijk de wijsheid der goden is; daarom stelde hem de koning Nebukadnezar, uw vader, tot een overste der tovenaars, der

sterrekijkers, der Chaldeeën en der waarzeggers, uw vader, o koning! Omdat een voortreffelijke geest en wetenschap, en verstand van een, die dromen uitlegt, en der aanwijzing van raadselen, en van een, die knopen ontbindt, gevonden werd in Hem, in Daniël, die de koning de naam van Beltsazar gaf; laat nu Daniël groepen worden, die zal de uitlegging te kennen geven."

Wij lezen hier het getuigenis van de koningin-moeder over Daniël. Ze kon getuigen, dat in Daniël een voortreffelijke geest woonde, de Geest van God zelf was met hem. Ze had meegemaakt al wat er voorheen gebeurd was, en zei: "Laat Daniël geroepen worden; die zal de uitlegging kunnen geven." Zo zeker was zij van haar zaak.

Wat een contrast met het getuigenis, dat wij aangaande de andere wijzen van Babel hebben gelezen. Zij konden van alles en nog wat. Maar toen God iets deed, konden zij niets meer beginnen. Van Daniël werd gezegd, dat hij zelfs knopen kon ontbinden, dit wil zeggen: zeer raadselachtige zaken kon oplossen.

Daniël Kon door Genade de Verklaring Geven,
maar Wees Alle Eer en Gaven af.

Vers 13-17, "Toen werd Daniël voor de koning ingebracht. De koning antwoordde en zeide tot Daniël: Zijt gij die Daniël, een uit de gevankelijk weggevoerden van Juda, die de koning, mijn vader, uit Juda gebracht heeft? Ik heb toch van u gehoord, dat de geest der goden in u is, en dat er licht en verstand, en voortreffelijke wijsheid in u gevonden wordt. Nu, zij zijn voor mij ingebracht de wijzen en de sterrekijkers, om dit schrift te lezen, en deszelfs uitlegging mij bekend te maken; maar zij kunnen de uitlegging dezer woorden niet te kennen geven. Doch van u heb ik gehoord, dat gij uitlegging kunt geven en knopen ontbinden; nu, indien gij dit schrift zult kunnen lezen, en deszelfs uitlegging mij bekend maken, zult gij met purper bekleed worden, met een gouden keten om uw hals, en gij zult de derde heerser in dit koninkrijk zijn. Toen antwoordde Daniël en zeide voor de koning: Heb uw gaven voor uzelf, en geef uw vereringen aan een ander; ik zal nochtans het

schrift voor de koning lezen, en de uitlegging zal ik hem bekend maken."

Belsazar wilde Daniël vereren met koninklijke waardigheid en kleding, maar Daniël wees dat af. Hoeveel kinderen van God uit onze dagen zijn niet bezweken onder de verzoeken. Zij, die eerst een krachtig getuigenis hadden, zijn krachteloos geworden, omdat zij zijn ingegaan op in hun ogen eminente, menselijke voorstellen.

Zo was er ook een evangelist, die tegen zijn roeping in, herder van een Gemeente wilde worden. Het was toen gedaan met de kracht van God in zijn leven. Hij is thans nog wel werker van God; maar hij is niet meer die arbeider, die God destijds zo rijkelijk kon zegenen. Ongehoorzaamheid aan de leiding van de Heilige Geest, in welke vorm en mate ook, is zonde. Geloof is synoniem aan gehoorzaamheid. Het is een gehoorzaamheid omdat wij Hem liefhebben. Laat ons bidden om kracht, opdat wij Zijn geboden houden, want zonder Hem kunnen wij niets doen.

Nogmaals: Daniël weigerde alle koninklijke aanbiedingen. De Geest van God had hem duidelijk gemaakt, dat de val van Babylon voor de deur stond.

De Koning Belsazar door Daniël Vermaand en op Diens Zonden Gewezen.

Vers 18-23, "Wat u aangaat, o koning, de allerhoogste God heeft uw vader Nebukadnezar het koninkrijk, en grootheid, en eer, en heerlijkheid gegeven; en vanwege de grootheid, die Hij hem gegeven had, beefden en sidderden alle volken, natiën en tongen voor hem; die hij wilde, doodde hij; die hij wilde, behield hij in het leven en die hij wilde, verhoogde hij, en die hij wilde vernederde hij. Maar toen zijn hart ^{zich} verhief en zijn geest verstijfd werd ter hovaardij, werd hij van de troon zijns koninkrijks afgestoten, en men nam de eer van hem weg. En hij werd van de kinderen der mensen verstoten en zijn hart werd de beesten gelijkgemaakt, en zijn woning was bij de woudezelen; men gaf hem gras te smaken gelijk de ossen, en zijn lichaam werd van de dauw des hemels nat gemaakt, totdat hij bekende, dat God, de Allerhoogste, Heerser is over de ko-

ninkrijken der mensen, en over dezelve stelt, wie Hij wil. En gij, Belsazar, zijn zoon, hebt uwhart niet vernederd alhoewel gij dit alles wel geweten hebt. Maar gij hebt u verheven tegen de Here des hemels en men heeft de vaten van Zijn huis voor u gebracht, en gij, en uw geweldigen, uw vrouwen en bijwijven, hebben wijn uit dezelve gedronken, en de gouden van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen, die niet zien, noch horen, noch weten, hebt gij geprezen; maar die God, in Wiens hand uw adem is en bij Wie al uw paden zijn, hebt gij niet verheerlijkt."

Vóórdat Daniël overging tot uitlegging van het handschrift op de muur, heeft hij niet nagelaten om als kind van God de koning te confronteren met de waarheid. Hij had hem vermaand in de kracht van God en hem precies gezegd, hoe het met zijn geestelijk leven gesteld was.

Hij begon te wijzen op Nebukadnezar, zijn vader; hoe God hem macht en grootheid had gegeven, zodat alle volken, natiën en tongen voor hem sidderden. Toen liet Daniël de ganse film van het leven van Nebukadnezar, hoe God hem moest vernederen door zijn hoogmoed - iets, wat Belsazar zeer wel moest hebben geweten - voor het geestesoog van Belsazar gaan. En dan kwam de klap op de vuurpijl: het gedrag van Belsazar zelf, ondanks dit alles, tegenover de almachtige, levende God, zijn ontheiliging van de vaten van de Here, en zijn prijzing van de afgoden!..... En Belsazar hoorde dit alles aan!

Als men tegenwoordig op grond van Gods Woord iemand of een Gemeente de waarheid zegt, wordt er al gauw van zo iemand gezegd, dat hij oordeelt of kritisch is. Had de Here Jezus er soms doekjes om gewonden? Hij kon niet anders spreken dan wat Hij Zijn Vader had horen zeggen; ook kon Hij niet anders werken, dan wat Hij Zijn Vader zag doen. Dit verwacht Hij ook van Zijn discipelen, van u en van mij! Ook wij moeten onder de zalving van de Heilige Geest de waarheid zeggen. Moge de Geest van God ons allen sterken door genade, opdat wij er niet voor zullen terugschrikken om de waarheid te spreken, als dit van ons verwacht wordt.

Jezus ranselde de kooplieden uit de tempel, zeggende: "Daar is geschreven: Mijn huis zal een huis des gebeds ge -

naamd worden, maar gij hebt dat tot een moordenaars kuil gemaakt" (Matth. 21:13). Hij had Zijn veelvuldig "Wee u!" tegen de Farizeeën geuit en ronduit gewaarschuwd voor de zuurdesem van de Farizeeën! Als uw motief zuiver is, namelijk indien u enkel de eer van God zoekt en Zijn Koninkrijk, staat Gods Geest naast u. Laat ons ons houden aan het Woord van God en ons verre houden van alle zoetsappig gepraat en gepaai! Spr. 27:5, "Openbare bestraffing is beter dan verborgen liefde."

Als wij ons onbaatzuchtig aan Zijn Woord houden, en enkel Zijn Naam zoeken te verheerlijken, zo zal God ons eren.

Belsazar had de God, Die zijn vader Nebukadnezar had beleden en ook na zijn vernedering grotelijks had verheerlijkt, niet geacht en verheerlijkt. Hij maakte integendeel DEZELFDE fout, die door vele Christenen uit onze tijd gemaakt wordt. Wij vergeten zo dikwijls, dat de eeuwigheid vlakbij ligt; dat leven en dood in Gods hand zijn. God wil dat wij bij alles, wat wij doen, indachtig zullen zijn, dat ons leven als een damp is: het éne ogenblik is het en om het andere ogenblik niet meer te zijn. En als u hedentendage vele Christenen ziet leven, lijkt het wel, alsof er nooit een einde aan hun leven op aarde komt. Hoe weinig wordt het Woord van God serieus genomen:

Hebr. 9:27, "En gelijk het de mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel....." Niemand weet van te voren, wanneer zijn stervensuur daar is. God maakte in die éne nacht een eind aan een heidense vorst en zijn gezelschap, die zich te buiten gingen aan drank uit Zijn vaten, die zij alsoz ontheiligden. Hoeveel te meer zal God het gelovigen aanrekenen, die zich niet bekommeren om wat Hij in Zijn Woord zegt. U hoort soms hoe plotseling iemand er niet meer is. God wil, dat wij te allen tijde bereid zijn om uit dit leven weggeroepen te worden.

Het Schrift werd door Daniël Gelezen en Verklaard.

Vers 24-28, "Toen is dat deel der hand van Hem gezonden, en dit schrift getekend geworden. Dit nu is het schrift, dat daar getekend is: MENÉ, MENÉ. TEKEL, UPHARSIN. Dit is de uitlegging dezer woorden: MENÉ: God heeft uw ko-

ninkrijk geteld en heeft het voleind. TEKEL: gij zijt in weegschalen gewogen, en gij zijt te licht bevonden. PERES: uw koninkrijk is verdeeld en het is de Meden en Perzen gegeven."

Aldus had Daniël het onafwendbaar oordeel van God aangekondigd. God had in een voor hem onbekende taal tot Belsazar en het dronken gezelschap in zijn paleis gesproken. Nu moest waar worden, wat God aan Nebukadnezar in zijn droom had geopenbaard. Door de goddeloze wandel van Belsazar had God een einde gemaakt aan het "gouden" Babylonische rijk.

Wij zijn hier in de geschiedenis dus aangeland, waar "het gouden hoofd" plaats moest maken voor "de zilveren borst en armen" (Dan.2:38-39). Toen zeide Daniël al, dat er een ander rijk zou opstaan, dat Babel zou verslaan... Dit werd onder Belsazar vervuld.

Daniël tegen Wil en Dank tot Derde Heerser Gemaakt.

Vers 29, "Toen beval Belsazar en zij bekleedden Daniël met purper, met een gouden keten om zijn hals, en zij riepen overluid van hem, dat hij de derde heerser in dat koninkrijk was."

Daniël had alle koninklijke gaven en eer geweest, maar moest ze op Belsazars bevel toch ontvangen. Weinig had Belsazar vermoed, dat Babels val en zijn dood reeds zo dichtbij waren. Daarom had hij Daniël nog willen bekleden met purper en goud en tot de derde in zijn rijk willen maken. Belsazar wilde al die kostelijke gaven en die hoge positie aan Daniël geven, maar zich bekeren tot de levende en allerhoogste God, dat wilde hij niet....

Vers 50, "In die zelfde nacht werd Belsazar, der Chaldeen koning, gedood."

De Uitzonderlijke Positie van Gods Kind in deze Wereld.

Wij leren, deze geschiedenis met aandacht gelezen hebbende, een wonderbare les.

Wat velen niet weten, openbaart God aan Zijn kinderen. Wij zijn ons niet half bewust, wat een macht God

geeft aan Zijn kinderen, die wedergeboren zijn en die gedoopt zijn met Gods Geest en in de vervulling BLIJVEN.

1Kor.2:9, "Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft die, die Hem liefhebben."

Waar alle menselijke functies falen, waar de natuurlijke mens van niets weet, daar heeft Hij iets goddelijks bereid voor degenen, die Hem liefhebben. De voorwaarde om iets van God te ontvangen is Hem lief te hebben met het gehele hart. Dit is ook de voorwaarde om een "vervuld" leven te mogen kennen. U kunt gedoopt zijn geweest met de Geest van God, maar als u uw eerste liefde, uw liefde tot de Here Jezus Christus, verlaten hebt, bedroeft u de Geest, waardoor Hij Zich van u terugtrekt. Dit is de reden waarom zovele Pinksterkinderen hedentendage niet meer zo vurig zijn; zij zijn niet meer actief; zij staan niet meer in de bressen en worden hoe langer hoe krachtelozer. Wat individueel plaats heeft, heeft ook in het groot plaats.

1Kor.2:10a, "Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest."

Een leven, vervuld met de Geest van God, ontvangt van Hem openbaringen. De Heilige Geest is de Openbaarder van Gods verborgenheden. Wilt u méér weten van het Koninkrijk Gods, wilt u een diepere blik krijgen in Het Koninkrijk der hemelen, dan is het nodig, dat u vervuld blijft, want de Geest der openbaring is de Geest van God.

1Kor.2:10b, "Want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods."

God maakt hier onderscheid tussen "alle dingen" en "de diepten Gods". "Alle dingen" zijn de dingen, die behoren tot ons menselijk leven van iedere dag. Wie vol is van de Heilige Geest kan een ander mens doorzien; de Geest van God laat zoiemand zien met ZIJN ogen. Het heet dan, dat uw ogen worden gezalfd met ogenzalf. Openb.3:18, "Zal f uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt." Dan zien wij niet meer, wat ons menselijk oog ziet, maar wij zien dan zoals Petrus Ananias en Saffira zag. Hoe dikwijls sprak ik met mensen en terwijl zij praatten, liet de Geest mij zien,

dat zij logen; dat zij in schijn leefden.

Hoe wonderbaar leek in mensengenen het leven van de Farizeeën, maar Christus moest tegen hen Zijn vele "Nieuw"-uitspreken. Hij wist precies, waaraan zij tekortkwamen. Ze deden alles, wat de wet voorschreef, maar Gods oordeel vreesden zij niet en lieten barmhartigheid en geloof na (Matth. 23:23). Zij hadden een geest van zelfrechtvaardiging. Dat bleek uit het gebed van de Farizeeër: "Ik dank U, dat ik niet ben, zoals deze" (een tollenaar, die in zijn buurt knielde). Zo zijn er vele Christenen hedentendage; laat ons oppassen, dat wij óók niet zo'n geest ademen!

Behalve "alle dingen", die het menselijk leven betreffen, onderzoekt de Heilige Geest ook "de diepten Gods". Hij doet u doordringen tot in de schatkamers van God, waar God u diepere dingen doet verstaan.

Voor menselijke, vleeselijke dingen hebt u de Geest van God niet nodig; die kunt u met een beetje mensenkennis ook wel in een ander ontdekken. De Prediker wist al, dat men uit iemands woorden zijn hart kan peilen. Een spreekwoord zegt: "Zeg mij wie uw vrienden zijn en ik zal u zeggen, wie gij zijt." "Zeg mij wat voor boeken u leest, en ik zal u zeggen, welke geest u ademt", is een variant op het vorige spreekwoord. Er zijn zelfs Christenen (!), die verzot zijn op pornografische (!) lectuur. Van zoiemand weet u zeker, dat hij een vleeselijk leven heeft. U heeft de Geest van God niet nodig om dat op te merken. Als ik hoor van een Pinksterkind, dat hij vrienden heeft onder degenen, die schijnheilig zijn, dan weet ik, dat dit Pinksterkind óók een schijnheilig leven leidt; want "soort zoekt soort". Van iemand, die altijd het gezelschap zoekt van kinderen Gods, die een biddend leven leiden en die honger en dorsten naar gerechtigheid, weet ik, dat hij daar zèlf ook naar jaagt.

1Kor. 2:11, "Want wie van de mensen weet, hetgeen de mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand hetgeen Gods is, dan de Geest Gods."

Als het gaat om de geheimenissen van God, de verborgenheden van God, dan is dat niet aan de mens gelegen om

dat te verklaren, al bent u professor doctor in de theologie.

In het Babylonische hof, waar Daniël was, waren het nota bene duivelskunstenaars. Zij moesten toch van alles weten, wat er also in hun dag tussen hemel en aarde was, anders zou God niet spreken over "overheden, machten en geestelijke boosheden in de lucht" (Ef.6:12). Ze zijn allen onzichtbaar voor u en mij; maar ze zijn er. Toch wisten ze geen raad met die onbekende taal van het handschrift op de muur. Dat was een verborgenheid van God. Hier was de Geest van God nodig om die uit te leggen.

Ziet u in welk een uitzonderlijke en bevoorrechte positie een kind van God in deze wereld verkeert; een kind van God namelijk, die gedoopt is en vervuld blijft met de Heilige Geest? God kan het zó maken, dat de mensen van u zeggen, gelijk een heidin van Daniël zei: "in hem woont de geest der heilige goden,"

1Kor.2:12, "Doch wij hebben niet de geest der wereld, maar de Geest, Die uit Gods is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn."

Waarom staat er "opdat wij zouden weten" en niet "opdat wij weten"? Dit houdt verband met de vraag: HOE is uw geestelijk leven? Is het VOL van de Heilige Geest of niet? Gaat uw geestelijk leven op en af als de golven van de zee? Dan bent u "een baar der zee gelijk" (Jak.1:6). Dat is geen leven VERVULD met de Geest. De Geest van God is evenwichtig, en maakt u ook zo. Ziet het leven van Jezus.

Als u deze dingen overdenkt, kunt u van uzelf nagaan, hoever u van de standaard van de nieuwe bedeling bent afgewand. Hoe nodig is het, dat wij daarnaar haken en teruggaan. Daartoe zendt God ons de Spaderegen!

1Kor.2:13, "Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende."

Wat een macht geeft God iemand, die gelooft! Dat begint al daar, waar u wedergeboren wordt. Joh.3:12, "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden."

Ik bid God, dat Hij ons spoëdig mag leren verstaan, welk een voorrecht ons deel is geworden en dat Hij onze ogen zal openen voor de waarde ervan. God zegt, dat wij méér dan overwinnaars zijn door Christus, Die ons kracht schenkt. Paulus kon zeggen: "Als ik zwak ben, ben ik machtig", omdat Gods genade hem genoeg was. God schenkt ons genade, maar dikwijls doen wij, wat wij willen, en dat betekent, dat wij die genade van God verwerpen!

Velen bidden, maar zij bidden niet conform het Woord. Als u het "Onze Vader" bidt, bidt u: "Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde". Tot ons leven op aarde behoort ook ons privé-leven. Als wij Gods wil óók in ons privé-leven toelaten, wordt het Woord van God pas, wat Hebr. 4:12 ervan zegt. "Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten."

God kende de overleggingen van het hart van Jozef, die van plan was Maria heimelijk te verlaten, omdat zij zwanger was, terwijl zij nog niet getrouwd waren. God openbaarde Jozef, wat er gebeurd was, en hij zag van zijn plannen af. Voor God is alles naakt en geopenbaard. Laten wij daarom bidden: "Doorgrond mijn hart, o God, en leid mij op de eeuwige weg; maak mij gewillig om te willen, wat Gij wilt."

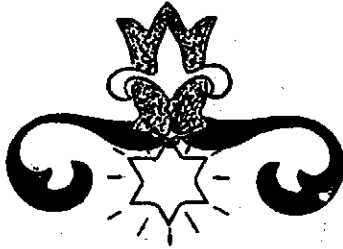
De Ondergang van Babel.

De ondergang van Babel had plaats + 538 vC. De koning van de Meden en Perzen nam gans Babel in. Die koning was Kores (Cyrus). In Jes. 45:1-4 wordt gezegd, dat Kores een werktuig was in de hand van God: "Alzo zegt de Here tot Zijn gezalfde, tot Kores, wiens rechterhand Ik vat, om de volken voor zijn aangezicht neder te werpen; en Ik zal de lendenen der koningen ontbinden, om voor zijn aangezicht de deuren te openen, en de poorten zullen niet gesloten worden. Ik zal voor uw aangezicht gaan, en Ik zal de kromme wegen recht maken; de koperen deuren zal Ik verbreken, en de ijzeren grendelen zal Ik in stukken slaan. En Ik zal u geven de schatten, die in de duisternissen zijn, en de

verborgen rijkdommen; opdat gij moogt weten, dat Ik de He-re ben, Die u bij name roept, de God van Israël; om Ja-kobs, Mijn knechts wil, en Israëls, Mijns uitverkorenen; ja, Ik riep u bij^wnaam, Ik noemde u toe, hoewel gij Mij niet kendet."

In diezelfde nacht van de orgie van Belsazar werd de stad Babylon door Kores ingenomen. God is Soeverein en kan gebruiken, wie Hij wil, ook al is het hier een heidens vorst. Sprak God niet tot de heidense koning Hiram z ó, dat hij Salomo al het cederhout leverde, dat nodig was voor het bouwen van de tempel te Jeruzalem?

Jesaja profeteerde 174^{jaar} van te voren over de val van Babel, hetgeen wij kunnen vinden in de hoofdstukken 13 en 14 van het Boek Jesaja, alsook in Jes.21:2-10. Ook Je-remia profeteerde van de ondergang van Babel, namelijk in de hoofdstukken 50 en 51.

DE BEPROEVING VAN DE LEEUWENKUIL.Daniël werd een Vorst in het Koninkrijk van Darius.

Vers 1-3, "Darius, de Meder nu, ontving het koninkrijk, omtrent twee en zestig jaren oud zijnde. En het dacht Darius goed, dat hij over het koninkrijk stelde honderd en twintig stadhouders, die over het ganse koninkrijk zijn zouden; en over dezelve drie vorsten, van dewelke Daniël de eerste zou zijn, dewelke die stadhouders zelfs zouden rekenschap geven, opdat de koning geen schade leed."

Om de positie, die Daniël toen kreeg, goed te begrijpen, grijpen wij wat vooruit naar twee nog komende teksten

Dan.9:1, "In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het zaad der Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk der Chaldeeën" (dit is: over het overweldigde rijk van Babel of Babyionië).

Dan.11:1, "Ik nu (Daniël), ik stond in het eerste jaar van Darius, de Meder, om hem te sterken en te stijven."

Darius kwam aan de macht onder Gods toelating. Hij werd door Kores, koning van Medo-Perzië, koning gemaakt over de Chaldeeën 538 vC. Hij stelde 120 stadhouders aan, die meder over een deel van zijn ganse rijk moesten regeren. Ook lazen wij, dat hij er drie vorsten aanstelde over die 120 stadhouders; drie "gouverneurs-generaal" zouden wij ze kunnen noemen. Wij weten ook, dat één van die drie Daniël was en dat hij ^{als} de voornaamste onder hen was aangesteld. Daniël was toen ongeveer 87 of 88 jaar oud, en toch bekleedde hij door Gods genade zo'n hoge en verantwoordelijke positie in dat koninkrijk van Darius.

Het is wel frappant, dat in dit koninkrijk van Darius getallen domineren, die in Gods ogen een hoge symbolische waarde hebben, zoals 120 en 3 en dat hij zijn voorkeur stelde in Daniël, dat reeds hoogbejaarde kind van God!

Ik herinner u eraan, dat het getal 120 symbolisch staat voor "het einde van alle vlees". God gaf de wereld van vóór de zondvloed 120 jaren de tijd om zich te bekeren,

waarna α door de zondvloed werd weggevaagd (Gen.6:3).

Mozes was 120 jaar toen er een einde kwam aan zijn leven (Deut.34:7). Ook 2 Kron.5 wijst in het getal 120 heen naar het einde van alle vlees, want de 120 priesters konden niet meer blijven staan, toen de heerlijkheid van God de tempel vervulde. In Hand.1:15 lezen wij van de 120-en in de opperkamer. Toen zij gedoopt werden met de Heilige Geest, brandde het Vuur van Gods Geest alle vlees uit. Pinksteren is waarlijk Pinksteren, als er door de Heilige Geest een einde komt aan alle vlees.

3 is het getal van de Godheid.

U begrijpt, dat de aanstelling van Daniël, die erdoor om zo te zeggen bijna de tweede man in het koninkrijk werd, kwaad bloed zette in die dagen. De andere vorsten konden dat niet zetten. Stelt u voor: een balling, een gevangene, een Hebreëer, moest over hen heersen als "gouverneur-generaal"! Zij gingen onder elkander beraadslagen wat zij tegen Daniël konden uitrichten. In hun hart werkten afgunst en jaloezie. Maar God was met Daniël en behoedde hem.

Vers 4, "Toen overtrof deze Daniël die vorsten en die stadhouders, daarom dat een voortreffelijker geest in hem was; en de koning dacht hem te stellen over het gehele koninkrijk."

Daniël blonk door Gods genade zó uit in wijsheid, en regeerkunst, dat koning Darius erover dacht hem tot regeerder aan te stellen over het ganse koninkrijk van Babel onder hem. U begrijpt, dat dit voornemen van de koning in hoge mate kwaad bloed zette onder de andere vorsten en de stadhouders. Dit voornemen van de koning met betrekking tot Daniël bracht hen tot kwade daden.

De List van de Stadhouders en Andere Vorsten.

Vers 5-10, "Toen zochten de vorsten en de stadhouders gelegenheid te vinden tegen Daniël, vanwege het koninkrijk; maar zij konden geen gelegenheid noch misdaad vinden, dewijl hij trouw was, en geen vergrijping noch misdaad in hem gevonden werd. Toen zeiden die mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen gelegenheid vinden, tenzij wij te-

gen hem iets vinden in de wet zijns Gods. Zo kwamen deze vorsten en de stadhouders met hopen tot de koning, en zelden aldus tot hem: O koning Darius, leef in eeuwigheid! Al de vorsten des rijks, de overheden en stadhouders, de raadsheren en landvoogden hebben zich beraadslaagd een koninklijke ordinantie te stellen, en een sterk gebod te maken, dat al wie in dertig dagen een verzoek doen zal van enige god of mens, behalve van u, o koning, die zal in de kuil der leeuwen geworpen worden. Nu, o koning, gij zult een gebod bevestigen en een schrift tekenen, dat niet veranderd worde, naar de wet der Meden en der Perzen, die niet mag wederroepen worden. Daarom tekende de koning Darius dat schrift en gebod."

Wanneer aan een zaak niets meer veranderd kan worden spreken wij nu nog van "een wet van Meden en Perzen".

Wij hebben gezien, dat de naijverige collega's van Daniël fouten in hem en in zijn werk zochten, maar er geen konden vinden. Daniël was trouw aan zijn God en aan de koning, onder wie hij diende. Prediker 4:4 zegt van de afgunst: "Verder zag ik al de arbeid, en alle geschikkelijkheid des werks, dat het de mens nijd van zijn naaste aanbrengt. Dat is ook ijdelheid en kwelling des geestes."

"Geschikkelijkheid des werks" is datgene wat de mens goed tot stand weet te brengen; en dat werkt altijd jaloezie bij anderen op. Zelfs in de dienst van de Here, in de Gemeente, zien wij zoiets gebeuren! De vrucht van de jaloezie is haat! En de Bijbel zegt, dat wie zijn broeder haat, al gelijk staat met een moordenaar.

Toen die 122-en niets in Daniël en zijn werk konden vinden, namen zij een list te baat, die verband hield met Daniëls dagelijks gebedsleven. Achter Daniëls rug omkwamen zij met hun voorstel bij koning Darius, waarover wij hebben gelezen. "Al de vorsten hebben zich beraadslaagd" logen zij. Zo'n leugen treffen wij ook in onze dagen aan. Als een bepaald groepje in een Gemeente iets wil bewerkstelligen, en het kan niet op legale wijze gebeuren, dan nemen zij vaak een leugen te baat en zeggen dan: "Alle mensen willen zo" of "zeggen zo". Maar het zijn er misschien slechts 7 of 8, die zo willen of zo zeggen.

De vorsten en stadhouders deden dit voorstel dus zogenaamd ook uit naam van Daniël, wat niet waar was.

Laten wij zien, wat God zegt van een dergelijke valse voorstelling van zaken.

Spr.26:27-28, "Die een kuil graaft, zal er in vallen en die een steen wentelt, op hem zal hij wederkeren. Een valse tong haat degenen, die zij verbrijzelt; en een gladde mond maakt omstoting" (dit wil zeggen: praat omver).

Spr.29:5, "Een man, die zijn naaste vleit, spreidt een net uit voor deszelfs gangen."

Hoe waarachtig is het Woord van God! Salomo, de spreukendichter, was een wijs man. Hij kende de mensen van zijn dag en die zijn gelijk aan de mensen van hedentendage met hun door afgunst gedreven kuiperijen en vleierijen! Laat ons daarom waakzaam ^{zijn} biddende blijven!

Koning Darius was blind voor hun listige intrige; hij vond het een lumineus idee en het streelde zijn ijdelheid. Wij zullen zien, dat zelfs Daniëls vijanden wisten, hoe subliem zijn karakter was.

Christus heeft Zijn discipelen gewaarschuwd, voordat Hij stierf: "Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft" (Joh.15:18). Hoe meer wij Jezus liefhebben, hoe meer wij Hem belijden voor een stervende wereld, hoe groter die haat zal worden, vooral in de laatste dagen, die in toenemende mate doordrengd raken in de antichristelijke geest. Maar laat ons als Daniël op God bouwen. Christus heeft gezegd: "Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding der wereld."

Daniël Volhardde in Zijn Dagelijkse Gebeden.

Vers 11, "Toen nu Daniël verstond, dat dit schrift getekend was, ging hij in zijn huis (hij nu had in zijn opperzaal open vensters tegen Jeruzalem aan) en hij knielde drie tijden 's daags op zijn knieën, en hij bad, en deed belijdenis voor zijn God, ganselijk gelijk hij voor dezen gedaan had."

Ofschoon deze wet uitgevaardigd was, waarvan Daniël kon vermoeden, dat die tegen hem bedoeld was, heeft hij